

Голѣми лѣжи.

Върви лѣжець отъ село на село, та лѣже, върви братъ му день по-късно следъ него, та маже.

Лѣжецьтъ. Като идѣхъ насамъ, видѣхъ едно яйце голѣмо, голѣмо, та чакъ прохода на планината затиснало. Цѣлъ день обикаляхъ — не можахъ да го заобиколя.

Селенитѣ. Бре, истина ли думашъ! Много чудеса сме чули, но такова не сме и сънували.

Братъ му. Що е право — право, яйце не видѣхъ, ама видѣхъ една птица, голѣма, голѣма, та цѣлата планина засѣнила съ крилата си, та и полето до половина. Цѣлъ день на сѣнка вървѣхъ.

Селенитѣ. А-а, това яйце трѣбва да е отъ тая птица.

Върви лѣжець отъ село на село, та лѣже, върви братъ му день по-късно по него, та маже.

Лѣжецьтъ. Като вървѣхъ, братя мои, изъ полето, сви се една буря, единъ вѣтъръ — менъ лѣжа, вамъ истина — завъртѣ единъ керванъ отъ триста магарета, та чакъ ги въ небесата дигна.

Селенитѣ. Бре, човѣче, що думашъ! Такова чудо видѣло ли се е?

Братъ му. Що е право — право. Буря и вѣтъръ не видѣхъ, но днесъ като идѣхъ, видѣхъ, че отъ небето самари падаха.

Селенитѣ. А-а — видишъ ли, тия самари сж отъ ония магарета!

Върви лѣжець отъ село на село, та лѣже, върви братъ му день по-късно по него, та маже.

Лѣжецьтъ. Видѣхъ, братя, една кула висока, висока, та връхъ ѝ се не види. Преди три години майсторѣтъ ѝ турналъ чучула и трѣгналъ да слиза, а още го нѣма.

Селенитѣ. Тю, бре — да не повѣрва човѣкъ!

Братъ му. Какъ да не повѣрва. Днесъ като минавахъ отъ тамъ, видѣхъ, че падна една брадва. Кога е изпусната не знамъ, ама до като да падне, дрѣжката ѝ бѣ изгнила.

Селенитѣ. Бре! Майсторѣтъ трѣбва да я е изпусналъ на слизане.

Елинъ-Пелинъ

Съ тая книжка изпращаме „Слѣнчице“ брой 2.

Редактори : Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.